

## SOCIALMINISTERIET

Folketingets Socialudvalg

**Departementet**  
Holmens Kanal 22  
1060 København K

Dato: 28. april 2005

Tlf. 3392 9300  
Fax. 3393 2518  
E-mail sm@sm.dk

**Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 11. april 2005 følger hermed – i 5 eksemplarer – socialministerens svar på L 38 - spørgsmål nr. 112 ad L 38.**

chs J.nr. 601-31

---

### Spørgsmål nr. 112:

”Ministeren bedes oplyse, hvem der kan fastlægge en genoptræningsplan i de situationer, hvor hospitalsindlæggelse ikke har været nødvendig.”

### Svar:

Som nævnt i svaret på spørgsmål 110 så indeholder lovforslaget ingen indholdsmæssige ændringer i kommunernes pligt til at tilbyde genoptræning til afhjælpning af fysisk funktionsnedsættelse forårsaget af sygdom, der ikke behandles i tilknytning til en sygehusindlæggelse.

Efter servicelovens bestemmelser skal tilbud om genoptræning gives ud fra en konkret individuel vurdering af træningsbehovet og skal gives med henblik på så vidt muligt at bringe personen op på det funktionsniveau, som pågældende havde inden sygdommen/svækkelsen. Formålet med tilbudet er at undgå vedvarende eller yderligere svækkelse og for at forebygge, at der opstår behov for øget hjælp fx i form af personlig og praktisk hjælp. Endvidere sigter genoptræningen på at forebygge sygehusindlæggelse.

Målgruppen for tilbudet vil typisk være ældre borgere, der efter sygdom, som ikke er behandlet i sygehusregi, er midlertidig svækket – eksempelvis på grund af længere tids sengeleje som følge af en influenza eller efter et fald.

Der er ikke i serviceloven krav om, at den kommunale myndighed udarbejder en genoptræningsplan. Den kommunale myndighed træffer på baggrund af den individuelle konkrete vurdering af borgerens træningsbehov en afgørelse om, hvilken form for genoptræning der skal iværksættes. Afgørelsen skal meddeles ansøgeren skriftligt og skal være ledsaget af en skriftlig begrundelse.

Den kommunale myndighed skal, når den træffer afgørelse, tage afsæt i servicelovens krav om, at formålet med hjælpen er at yde en helhedsorienteret indsats med tilbud afpasset efter den enkelte borgers særlige behov.

Det følger således af servicelovens bestemmelser, at den kommunale myndighed i forbindelse med afgørelsen skal forholde sig konkret til, hvad formålet med træningsindsatsen er, samt hvad omfanget og indholdet af træningsindsatsen mere konkret skal være.

Eva Kjer Hansen

/Anders Lyng Madsen